

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Nihil honoris vel acquirendi, vel recuperandi caußâ ambitiosè
agendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

no in honore habebatur , qui eum summa-
cum reverentia ad Imperatorem deduxe-
runt. Si impatiens fuisset, si honorem suum
defendisset, si de iniuria sibi facta expo-
lasset, si colaphum colapho reposuisset; ne-
mo illum ad Imperatorem, sed ad carcerem
duxisset. Irritati enim crabrones crudelius
sæuiunt. Irritatus fuisset Spiridon quoque,
si de genere crabronum fuisset: nunc igitur
in ipsa contumelia perferenda apparuit,
non contumelia cum, sed gloria dignum ex-
titisse.

§. VI.

*Nihil honoris vel acquirendi, vel recuperandi
causa ambitiosè agendum.*

Infertur sanè sæpenumero grauis iniuria,
& atrox plaga viris præstantissimis, si eis,
ob egregias animi ingenijque dotes debi-
tus honor, debita laus, debitum officium ne-
getur, vel adimatur; vt is illud habeat, qui
blanditijs, calumnijs in alios excogitatis,
adulatione, aut inani iactatione id extorxit;
aut, ne perdat, veritatem tegit, neque um-
quam liberè audet effari, quæ utilia sunt;
metuens gratiæ pariter & honoris iacturam.
Sed virtuti datur, per iniurias, occasio.
Patiens, fortis, magnanimus, nullâ sibi si-
nit

nit iniuriā virtutem eripi ; sed adeò est prouidus, vt ex ipsis iniurijs sumat occasionem patientiæ , & fortitudinis exercendæ. Itaq; et si alij inuitis auribus audiant veritatem , oculisq; indignantibus aspiciant fieri , quæ iusta sunt, apertè tamen odit, quos odio dignos existimat , & amat , quos viderit odio prosequendos , professus illud Ennianum : *Eo ego ingenio natus sum , ut iram atque amicitiam in fronte promptam geram.* Oderint homines , dummodo amet Deus ; despiciant homines, dummodo honoret Deus. Infra istos est gloria & fauor humanus, non supra: numquam eum adorant; & calcare possunt, si sit necesse. *Magni animi est*, inquit Seneca, *Seneca iniurias despicere.* Ultionis contumeliosissimum lib. 2. de genus est , non esse visum dignum, ex quo petere. ira. c. 32. tur ultio. Multileues iniurias, altius sibi demissere dum vindicant. Ille magnus & nobilis est , qui more magna fera, latratus minatorū canum securus exaudit. Rursus, Propriū est magnitudinis vera , non se sentir cussum. Sic immanis fera, ad latratum cim lenta re- spexit. Sic irritus ingentis copul. iuctus assultat. Greg. Tu. Hæc Philosophus Ethnicus; multò efficaci- ron. de vi- ùs Episcopus Christianus, *Magnum*, ait, no- tis PP. c. bis divina pietas largita est beneficium , cùm de- 8. apud Sur. 13.

lictis nostris fieri precepit de remissione refugium, si negligentibus ignoscamus, si indulgeamus laudentibus, si odientibus nos è contrario commodum benedictionis impertiamus, dicente D. N. I E S V Christo; Diligite inimicos vestros, benefacite ijs, qui oderunt vos &c. Ecce remissio iniuriarum filium te Dei patris facit, coheredem Christi adscribit, caelestibus regnis habitatorem statuit. Vnde manifestum est obliterata delicta eum in celo, qui delinquenti beneficium veniam.

Matth. 6. pertitur in seculo, testante Domino: si, inquit, dimiseritis hominibus peccata eorum &c. Cum vero supplices famulis docet orare, ait: sic dicatis ad patrem; Dimitte nobis peccata nostra &c. cui sententia Martius abbas sanctitate praeclarus, ac diuinis eruditus litteris, vim cordenter tinxit, ut libenter dimitteret delinquenti, ne scelum ignoravit noxam, verum etiam munero prabuit gratiam.

§. VII.

Eosdem esse iniuriarum & honorum contemptores.

Qui iniurias dedit non curare, facile etiam nihil agit peruersè, ob honorem, quem sensit esse fugitium, etsi sine sua sibi culpa ablatum; immò in animæ suæ salutem ablatum. Ita enim scribit ad Maximinum

Aug.